

திருமதி வெங்கடேஸ்
புதுக்கல்

திருமதி வெங்கடேஸ்

எலும்புக்கூடுகளின் ஊர்வலம்

சேரன் கவிதைகள்

தேடல் பதிப்பகம்

566, பாராண்மன்ற வீதி
ரொரன்டோ
கனடா

ஏறும்புக்கூடுகளின் ஊர்வலம்
(அரசியல் கவிதைகளின் 4ம் தொகுதி, ஆவணி 1989 எழுதப்பட்டது)

கவிதைகள் : சேரன்

முதற் பதிப்பு : வைகாசி 1990

வெளியீடு : கலை இலக்கிய மன்றம்
ரொரங்டோ, கனாடா

வடிவமைப்பு : தேடல் பதிப்பகம்

அச்சமைப்பு : தேடல் பதிப்பகம்

பதிப்புரிமை : கலை இலக்கிய மன்றம்

Elumbukkudukalin Urrvalam

Poet by : Searan

©

566, PARLIAMENT ST
TORONTO, ONT
M5X 1P8
CANADA

*Typeset, Layout and
Illustrations: Thedal Pathippakam*

தேடல் பதிப்பகம்

566, Parliament St
Toronto, Ont
Canada

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பொருளடக்கம்

- பதிப்புரை
- அறிமுகம்
- ராஜினி
- உயிர் பிடிங்கிகளின் காலம்
- எழும்புக்கூடுகளின் ஊர்வலம்
- புதைகுழிப் பாடல்
- நவீன துப்பாக்கி அரசன்
- ஒரு அப்பாவி பொதுமகனின் கேள்விகள்
(முன்று அடிக்குறிப்புகளுடன்- எழுத்து வடிவில்)
- பிசாகக் கவிதை
- சிம்மாசனமும் சவப்பெட்டியும்
- கவிஞரின் வரிகள்

பதிப்புரை

எமது நிலங்களில் இருந்து வேர்கள் பிடிச்கி எறியப்பட்டு அகதிகளாய் இங்கு வாழ்கிறோம். வாழ்கின்ற இடமும் சூழலும் தேசமும் வேறுபட்டாலும் மொழியாலும், உணர்வாலும், பிரக்கரைகளாலும் எப்போதும் எமது தேசத்தவராயே இருக்கிறோம்.

கடந்து போன அரசியல் வரலாறு கசப்பானதாய் இருந்தாலும் வருங்காலம் பற்றிய நம்பிக்கைகளையே நாம் விழிகளில் தேக்கியுள்ளோம்.

எமது தேசத்தில் ஏற்பட்ட பொறியால் முகிழ்தத் தீவு இலக்கியப் படைப்புகளையும், கூர்க்கையடைந்துள்ள பிரச்சினைகளைப் பற்றியும் எமது நிலங்களில் இருந்து புலம் பெயர்ந்து தான் வாழும் தேசத்தின் சூழல் பண்புகளுடன் நினரு படைப்பாளிகள் படைக்கின்ற ஆக்கங்களையும் நூல் வடிவில் கொண்ர நாம் விரும்புகிறோம். உலகளாவிய அநுபவங்களை உள்வாங்கி எமது அரசியல், கஸீ, இலக்கிய அறிவைச் செறுமைப்படுத்தி அறிவுபூர்வமான கருத்துக்களைப் பற்றி சிந்திப்பதற்கு இத்தகைய நூல்களை பதிப்பித்து வெளியிடுவது அவசியம் என்றே நாம் கருதுகிறோம். இவ்வாறு நூல்களை பதித்து வெளியிடும் முயற்சி ஏனைய புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலும் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிப் போக்கு.

வெளியீட்டாளர்கள் என்ற வகையில் எமது வெளியீடுகளுடன் நாம் ஒரு வகை உடன்பாட்டை கொண்டுள்ள போதும் எமது வெளியீடுகள் வெளிக்கொண்டும் அணுத்து கருத்துகளும் வெளியீட்டாளர்களின் கருத்துகளாகமாட்டா.

இந்த முயற்சியில் எமது சக்திக்குட்பட்டவாறு பலவேறு துறைகளையும் உள்வாங்கிக் கொள்ள முயற்சிப்போம். எமது முயற்சிக்கு அணுவரது ஒத்துழைப்பையும் நாம் வரவேற்கிறோம்.

எமது தேசத்தில் மட்டுமன்றி பல இடங்களிலும் அறியப்பட்ட கவியரசன் சேரனின் புதுக்கவிதைத் தொகுதியான்றை எமது முதலாவது வெளியீடாக வெளியிடுவதில் நாம் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

எமது வெளியீடுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கிய அணுவருக்கும் நன்றிகளை கூறி கவிஞர் சேரனின் கவிதைகளை உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

பதிப்பாளர்கள்
தேடல் பதிப்பகம்

அறிமுகம்.

தமிழில் கவிதை வாசிப்பவனுக்கு கவியரசன் என்ற சேரணப்பற்றி அறிமுகம் தேவையில்லையென நினைக்கின்றேன். ஈழம், தமிழ்நாடு, தவிர்ந்து இன்னொரு தேசத்தில் இருந்து முதன் முறையாக சேரனின் கவிதைத் தொகுப்பு வெளிவருகின்றது சேரன் அண்மையில் ஏழத்திய கவிதைகள் இவைகள்.

எம் மண்ணில் கால்பரவாமல் காற்றில் தேரேறிப் பறக்கும் உணர்வுகளை கவிதையாக்குவோர் மத்தியில், எங்கள் தேசத்தில் அன்றாட வாழ்வில் ஏற்பட்ட அவஸ்களையும், அவங்கோல அரசியலையும் தான் லயங்களை கடந்து வரலாறு ஆக்குகின்றார்.

"என் கவிதை தொடங்குகின்றது
கண்ணீரியும் இரத்தத்தியும்
கரைகிற நம் வாழ்க்கையிலிருந்து"

கவிதையில் அரசியல் பிரக்கனு என்பது ஈழத்து தமிழ் கவிஞர்களால் தான் வளம் பெற்றது எனலாம் இதில் சேரனின் பங்கு முக்கியமானது.

கண்டதைக் கேட்டதை தான் பட்டதை கவிதையாக்கி இன்றைய வரலாற்றுக்கு ஒரு சாட்சியாய் நிற்கின்றார்.

"இருட்டிலே கொன்று
உளியிலே எரித்து
காற்றிலே சிரிக்கின்றார்கள்
சிரிப்பிலிருந்து சாம்பலும்
குருதியும் சிந்துகின்றது"

சொற்களுக்கப்பால் தேடும் பொருளை கவிதையாக்கி

மொனத்தையும் மொழியையும் இணக்கும் பல்வேறு நல்ல கவிதைகளை எழுதிய சேரன் தான் இதுவரை எழுதிவந்த மொழிநடையை சற்று மாற்றி எழுதியிருக்கின்றார் கவிதைத்துறையில் இக்கவிதைகள் ஒரு சோதனை முயற்சியெனவாம்

"இந்தப் பாழாய்ப் போன இவங்கையை
ஆசியாக்கண்டத்தில்
ஆண்குறிமாதிரித்
துருத்திக் கொண்டிருக்கும்
புண்ணிய பாரதத்தின் தலைப்பில்
வைத்தது யார் யார் யார்"

எங்கள் தேசத்தின் இருப்பின் காரணமாகவே எங்கள் பிரச்சனைகள் முடிவடையாமல் இழுபடுகின்றது என்பதை அழகாக குறிப்பிடுகின்றார்.

மழகுவதற்கு இனிமையும் நட்பும் உள்ள இவ்விளைஞன் சேரனுக்கு பிரச்சனையாய் இருப்பது அவருடைய கவிதைகளே. நியாயத்திற்கு எதிரானவர்களுக்கும் இவருக்கும் இடையில் இவர் கவிதைகள் இடைஞ்சலாக இருக்கின்றது. இது சேரனின் நிலை மாத்திரமல்ல,

"சாப்பிடு தூங்கு மலங்கழி
வேலைக்குப் போ
உயிர் மீது ஆசையிருந்தால்
குறுக்கிடாதே"

என்ற ஆத்மநாபின் கவிதைவரி ஞாபகப்படுத்தும் விதமாய் ஈழத்து இலக்கிய வாதிகளின் நிலைமை இருக்கின்றது.

இக்கவிதைத் தொகுப்பை பல்வேறு சிரமத்தில் பிரசரிக்கும் கலை இலக்கிய மன்றம் ஒரு தலை சிறந்த காரியத்தை இக்கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிடுவதன் மூலம் செய்கின்றது.

செல்வம்

கவிஞரின் வரிகள்

சர்வதேச அரசியலுடனும் இந்து சமுத்திர பூகோள அரசியலுடனும் நிபந்தனையற்றுப் பிணக்கப்பட்டுவிட்ட எமது விடுதலைப் போராட்டம் (இதற்கு நாமும் பங்காளிகள் என்பதை மறந்துவிட முடியாது) அரைகுறைத் தீர்வுகள் மூலம் அல்லது வஸ்வரச பின்னணிகளின் விளைவான சமரசங்கள் மூலம் பின்தள்ளப்படுகின்ற அபாயம் இருந்து கொண்டேயிருக்கின்றது. இந்தக் கவிதைகள் காலங்காலமாக நின்று எமது துயரங்களையும் சொல்லில் மாளாத இழப்புகளையும் மரணத்துள் வாழ்ந்த கதையையும் சொல்லி உலகின் மனச்சாட்சியை அதிர் வைத்துக் கொண்டேயிருக்கும். அந்த அதிர்வுகள் விடுதலைப் போரின் எத்தகைய பின்தள்ளல்களையும் வெறுப்புடன் பார்த்து கவிதா அனல் உயிழ்ந்து கொண்டேயிருக்கும். நமது விடுதலைக்காக மட்டுமல்ல தென்னுசியாவிற்கே ஒரு விடுதலைப் பொறியை அவை ஒரு நாள் ஏற்றும்.

(மரணத்துள் வாழ்வோம் கவிதைத் தொகுப்பு முன்னுரையில் கவிஞர் சேரன்)

ராஜ்ஞி

இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில்
குரியன் மறைந்து விடுவான்.

இருள் கவிந்து விடும்

இனி வரப் போகிற இருள்
முன்பு போல அவ்ல;
பிசாக

நிலாவைக் கொலை செய்து
வெள்ளிகளைப் போட்டெரித்த
சாம்பல் பூசிய தீரவு
இந்த இரவுக்கு முன்
ஒரு சிறு கை விளக்கை
அல்லது ஒரு மெழுகு தீரியை
ரற்றி விடவேண்டும் என்று
விரைந்தாய்

அம்மா,
வேகம் அவர்க் கதிகம் இன்று
தென் திசை நின்று வந்தனர்.
யமளின் தூதர்கள்;
கைத்துப்பாக்கி;
ஷந்து குண்டுகள்

நீ விழுந்த போது
குரியனின் கடைசிக் கிரணங்கள்
சவரில் விழுத்திய
உன் நிழல்
கைகளை வீசி மேலே ஓங்கிற்று.

முடிவிலி வரை.

உயிர் பிழுங்கிகளின் காலம்

"விடுதலை"க்கு வணக்கம்
 "அமைதி"க்கு வணக்கம்
 "ஜனநாயகத்துக்கு" வணக்கம்

மனிதத்துக்கு கண்ணீர் அஞ்சலி
 பேச்சுச் சுதந்திரத்திற்கு இரத்த அஞ்சலி
 எழுத்துச் சுதந்திரத்திற்கு வீர அஞ்சலி
 என் கவிதை தொடங்குகிறது

கண்ணீரிலும் இரத்தத்திலும்
 கரைகிற நம் வாழ்க்கையிலிருந்து.

இருட்டு; மிருகங்களுக்கு
 ஒளி; மனிதருக்கு
 அது முன்பு

காலம் இப்போது தலை கீழாயிற்று
 இருஞும் ஒளியும் அரக்கர்க்க காயிற்று

இருட்டிலும் கொன்று
 ஒளியிலே எரித்து
 காற்றிலே சிரிக்கிறார்கள்
 சிரிப்பிலிருந்து சாம்பலும்
 குருதியும் சிந்துகிறது.....

குருதியும் சிவப்பு; குருதியிலூறிய
 கொடியும் சிவப்பு; என்
 கோபமும் சிவப்பு

உயிரை அலைக்கழிக்கும்
 வெய்யிலில்
 எல்லா ரானுவ முகாம்
 வாசல்களிலும்

காத்திருக்கிறது தாய்க்கை
சிதைந்த கனவுகளோடும்
உலர்ந்த நம்பிக்கைகளோடும்

இராமன் இராவணன்
அனைவரும் சொல்வது;

"இன்று போய் நானை வா"

எரியும் இதயத்தில் எரியும்
ஈழமும்.

சுகம் தாங்கி அருகில்
இன்னும் எஞ்சியிருக்கும்
மெல்லிய வெப்பத்துடன்
யாருடைய உடல் அது?

ஓ!...ராணி
உன்னையுமா அம்மா?

கிழிந்த இரத்தக் கோலத்தின்
கோடுகளில்
குருமாக எழுகிறது ஆண்மை
அழிகிறது
பெண்மை.

போ அப்பால்-
தலையிழந்த சூரியனே
முகமற்ற நிலவே
ஒளி செத்த தேசமே
உயிர் தின்ற காலமே

போ அப்பால்....

தொலை புலத்திலிருந்தது
"நலமா? நாட்டு நிலமை எப்படி?"
கடிதம் வரைவர் நண்பர்.

எலும்புக்கூடுகளின் ஊர்வலம்

அவர்க்கோ

இரவுல் நாட்டில் அந்திய வாழ்வு;

எனக்கோ

சொந்த நாட்டில்

இரவுல் இருப்பு

இரவெல்லாம் விழிப்பு.

நண்ப,

நுனி மீதை பியர் நுரையில்

நண்ய

அறிக்கை விடுகிறார்கள்;

"அஜராகம் 'ஓழிப்போம்"

நல்லது தானே.

ஆரை எப்போதோ ஓழித்து

விட்டார்கள்.

புதிதாக ஒரு அஜார் வந்து விட்டான்
என்று நினைத்து

"அராஜக ஓழிப்பா

அஜாரக ஓழிப்பா? எப்போதிருந்து?"

சும்மா கேட்டேன்

"அஜாரக ஓழிப்பு!"

உறுமிய குரவில் தடித்த மறுமொழி.

"அதென்னாது அஜாரகம்?

அராஜகம் அல்லவோ சரி?"

சும்மா சொன்னேன்.

"மனிதப் பழுவே ! கிண்டலா

உனக்கு?

நீயும் அஜாரகன்

ஏற்டா ட்ரக்கில்..."

ஏற்றப்பட்டேன்.

தத்துவ வாதியாய்த்
தாடியை நீவிப்
பாவனை பண்ணிய நாட்கள்
போய்விட்டன

'சிலோன் ஷெலி' யில் ஏற்றித்
தலை கீழாக்கி
'அவர்கள்' பிடிங்கி எறிந்தது போக
மிதி எத்தனை என்று
இப்போ
மயிர் பிடிங்கி என்னுகிறேன்
தாடியில்.

ஆயிரமாய்
உயிர் பிடிங்கி எறியும் நாட்டில்
மயிர் பிடிங்க ஒரு கவிஞர்
இன்னும் மிச்சம்

போதாதோ?

ஏறும்புக்கூடுகளின் ஊர்வலம்

அவனது கனவுகள்
சாதாரணமானவை
யாழ்ப்பாண மத்தியத்துப்
பனங் கொட்டைக் கனவுகள்

பனங் கொட்டை முனைத்து வளர்ந்து
வடவிலி;
பின் நெடுத்துப் பெரு வடவியாய்ப்
பனையாகப்
பொறுமையாய் ஆண்டுகள்
இருபது சேரும்;
உறுதியாய் வளரும்
ஒரே மாதிரி.

அது வரை
காத்திருத்தல் ஒரு யோகம்.

அவனும் விடிய விடியப் படிப்பு
அவன் நூங்கும் வரை
அம்மாவும் விழிப்பு
தேநீர் போடத் தட்டிக் கொடுக்க
இரவின் பிடி மீறத் துணையாக.

அம்மாவுக்கு முடியாதென்றால்
அக்கா அல்லது சின்னவள்...

பொறுமையாய் ஆண்டுகள் சேரும்

மருத்துவம், பொறியியல், கணக்கியை
மும் மூர்த்திகள்
இப்போ புதிதாய்க் 'கொம்பியூட்டர்'
படிப்பும்
மும் மூர்த்திகளுடன் தூர்க்கா தேவியின்
புதிய ஏறுச்சி.

ஒரு வகையில்
 பனையும் இந்தப் படிப்பும் வலியன
 வல்லன வாழும்; ஆனால்
 அவ்வன தேயும்; மாஞ்சும்
 டார்வினுக்கு நன்றி
 இது இயற்கை விஞ்ஞானத்தோடு
 போகட்டும்
 சமூகத்துக்கல்வ.

ஆனால்
 பனை மரங்களுக்குச் சட்டக்கத்
 தெரியாது.
 அவற்றுக்கு உயிருட்ட
 இரவும் நிலவும் காற்றும்
 வேண்டும்.
 சில வேளைகளில் கூடவே
 மெல்லிய தொனியில் சங்கீதமும்
 வேண்டும்

இல்லை யெனில் உலர்ந்து
 போகாதோ வாழ்வு?

அவனது கனவுகள் சாதாரணமானவை
 அவற்றுக்கும் சட்டக்கத் தெரியாது.

ஒரு நாள்
 அவனது கனவுகள் உருமாற்றம் பெற்றன..

அவற்றில்
 எலும்புக் கூடுகள் ஊர்வலமாகப் போயின
 ஆண் எலும்புக் கூடுகள்
 பெண் எலும்புக் கூடுகள்
 சிறுவர் சிறுமிகளின் எலும்புக் கூடுகள்
 குழந்தையைக் கையில் தாங்கிய
 எலும்புக் கூடுகள்
 இனைய எலும்புக் கூடுகள்

முதிய எலும்புக் கூடுகள்
கைகளற்றவையும் கூட..
ஒரே திசையை நோக்கிய படி
உறைந்து போயிருந்த
அவற்றின் கட்குழிகளிலிருந்து
கண்ணிரும் இரத்தமும்
ஓடிக் கொண்டிருந்தது

ஆயிரக் கணக்கில்
அணியணியாக எலும்புக் கூடுகள்..

அவற்றின் மீது
வெறுப்புமிழும் விழி நியிர்த்தித்
துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தனர்
ராணுவத்தினர்.

ஒரு புறம்
தலைப்பாகை அணிந்திருந்த ராணுவம்
நினோம் பாக்கும்
கடலை எண்ணெயும்
நெய்யும்
துண்டு பீடியும் சேர்ந்து
அவலட்சணமாக மணக்கும் ராணுவத்தினர்
இன்னும்
கறுப்பு நிறத்தில் தலைக்குத்
துண்டு கட்டியிருந்தவர்களும்..

மறு புறம்
மினுக்கிய உடையும் மிடுக்கும் மினிர
மினுங்கும் யப்பானிய வாகனங்களில்
இருந்த ராணுவத்தினர்

இன்னென்று புறமோ
துப்பாக்கியின் திசையை
மாற்றிக் கொண்டு விட்ட
உள்ளூர் ராணுவம்

குண்டுகள்

எலும்புக் கூடுகளைத்
துளைத்துக் கொண்டு
நீண்ட தூரம் சென்றன
செய்லத்
தொலைவிலிருந்தும் தோன்ற ஒரும்பித்தன
எலும்புக் கூடுகள்

குண்டுகளை மீறி

கவச வாகனங்களை மிதித்து
அலறி ஓட ஒரும்பித்த
ராணுவத்தினர் மீதாக
ஒவ்வொரடியாக எடுத்து வைத்து
நடந்து போயின எலும்புக் கூடுகள்
அவற்றின் அணியோ
முடிவற்றுத் தெரிகிறது பயங்கரமாக...

கனவின் இடையில் விழித்தவன்
செயின் ஆற்றங்கரையிலும்
வூப் பெற்றல் நகரத்துத்
தொங்கு பாலத்தின் கீழும்
ரொறங்ரோ உறைபனித் திரஞ்கு
நடுவிலும்
துண்டுகளாக வீசப்பட்டிருப்பதை
உணர்ந்தான்

விழிப்பிலும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது
எலும்புக் கூடுகளின்
படையணி ஓவி.

புதைகுழிப் பாடல்

அவன் தனியே;
அவர்களோ மூவர்
முகம் தெரியா இருங்
அவர்களுடைய மனதைப் போல

தன்னுடைய புதை குழியைத்
தானே வெட்டும் அவலம்
நேர்ந்த போது
அவன் என்ன உணர்ந்திருப்பான்
என்பது
வார்த்தைக்குள் அகப்படாத
குரும்.

அந்தப் புதைகுழியின் மேல்
காற்றில்
உறைந்து போயிருக்கின்றன
அவன் இறுதியாகச்
சொன்ன வார்த்தைகள்....

காற்று அவற்றைக்
கொண்டு செல்லாது;
மழையும் சூரியனும்
கிட்டவும் நெருங்கா

அவன் சொல்லாத வார்த்தைகளோ
மண்ணுட் போய்
மண்ணிருந்து மரத்துட் போய்
அங்கிருந்து கிளைக்கு
கிளையில் இருந்து இலைக்கு
இலையிலிருந்து காற்றில்
இடையறமல்
அலையலையாக எழுந்து கொண்டிருக்கிறது....

அந்தப் புதைகுழியின் மேல்
பிசாச இல்லை;
தெய்வமும் இல்லை
நினைவுச் சின்னம் எனவும் ஒன்றில்லை

ஆளரவமற்ற இரவுத் தெருவின்
ஒற்றை விளக்குப் போல
உதிரியாய் ஒரு பட்டிப் பூ
அதன் மீது
காலம் தன்னுடைய கொடிர
நகங்களைப் பதித்துள்ளது.

அவனுடைய இறுதி வார்த்தைகளில்
இருந்தது
நமது தேசத்தின் உயிர்.....

நவீனத் துப்பாக்கி அரசன்

காலை;

பாடசாலை செல்லும் வழியில்

சிறைப்பட்டேன்

யுத்தத்தின் நாய்களிடம்.

புத்தகங்களை வீசி ஏறிந்தனர்

பேனுவை முறித்தனர்

தூரிகையை மிதித்தனர்

என் தலையையும்

மழித்தனர்.

துப்பாக்கியைக் கைகளில் தந்து

"போ! போய் விடு

தேசப் பணிபுரி; போர் செய்!"

என்றனர்.

பணிந்தேன்.

இல்லையேல்

பிணமாய்,

காய்ந்த குருதியும்

ஈயும்

இன்னும் கொஞ்சப் பேரிடமாவது

எஞ்சி இருக்கும்

இரக்கமும் பரிதாபமும் குழத்

தெருவின் ஓரத்தே

புழுதியில் புரள்வது

விதி என உணர்வேன்.

அனைத்தும் கொடிதுதான்

இப்போது

வரையறை செய்யப்படாத

ஒரு போர் முனையில்

இரு புறமும் குழல் நின்ட

துப்பாக்கிச் சனியனை

ரந்துகிறேன்.

சிம்மாசனத்திலிருந்து

கீ

ழ்

இ

ற

ங்

ரு

கி

ற

படிக்

கட்டுகள்

மீதாக

இ

ற

ங்

கி

வருகிற

இ

ற

த

த

ம்

தேசத்

தின் ச

வப் பெட்

டி மீது துளி

த துளி யாக

வீழ் கீ ற து

இந்தச் சவப் பெட்

ட் டியின் கடை

சி ஆணியை

யாவது அடித்

து விடாமல்

இ ரு ங்கள்

தயவுசெய்

து தயவு

செய்து..

செய்

து

சிம்மாசனமும்
சவப்பெட்டியும்

பிசாசக் கவிதை

இரு பறமும் துப்பாக்கி
நடுவில் நான்
அப்பாவிப் பொதுமகன்
என் பேர்.

ஊரில்லை எனக்கு,
முன்பு இருந்தது
இப்போ தொலூந்துவிட்டது.
(பண்ணிய பாரதத்துக்கு நன்றி!)

இரு பறமும் துப்பாக்கி
நடுவில் நான்;
எரிகின்ற நெருப்புக்கும்
நடுவில் தான்.

அவன் 'இரு' என்றால்
இவன் 'எழும்பு' என்பான்.
இவன் 'போ' என்றால்
அவன் 'வா' என்பான்.

அவன் 'இற' என்றான்.
இவன் 'இரு' என்றான்.
அவன் உடலைக் கொன்றான்.
இவன் ஆத்மாவைக் கொன்றான்.

இப்போ நான்
பிசாசானேன்.

அறிவஜீவியாக வளரத் தூயிக்கும்
ஒரு அப்பாவில் பொது மகளின்

கேள்விகள்

(எழுத்து வடிவில் : முன்று அடிக்குறிப்புகளுடன்)

மீசைக்கும் ஜனநாயகத்துக்கும்
என்ன உறவு? 1
தாயிக்கும் புரட்சிக்கும்
என்ன தொடர்பு? 2

கேள்வி, சிக்கலாகவும்
பொதுமைப்பட்டதாகவும் தோன்றுகிறது
இல்லையா?
சரி
கேள்வியைச் சலபமாக்குவோம்

முதல்வர் மீசையை எடுத்ததும்
ஜனநாயகம் வந்து விடுகிறதா?
அல்லது
தலைவருக்கும் தாய்
மேறும் வளர்ந்ததும்
புரட்சி வந்து விடுகிறதா?

மனித உயிரின் விலை பூச்சியம்
ஆன பிற்பாடு
யாழ்ப்பாணத்தில் வெங்காயம்
விலை குறைத்திருக்கிறது
என்று சொல்வதில் என்ன இருக்கிறது?

"யாழ்ப்பாணத்துத் தூரதர்சனில்"
தமிழ்ச் செய்தி வாசிக்கும்
அசடனின் முகத்தில்
எக்கச் சக்கமாகப் பவுடரை
அப்பியது யார்?

மற்றும்
அவனுடைய முப்பத்திரண்டு பற்களையும்

இன்னும் விட்டு வைத்திருப்பது யார்?
அதற்கு "அறிவு பூர்வமான" காரணம் என்ன?

இந்திய சமாதானம் காக்கும் படைக்கு
(இவங்களைக்கு சமாதானம் அல்ல)
எஸ்.ஐ. கிள் என்ற பிரிகேட்யரை
அனுப்பியவனின் மண்டையில்
ஏத்தனை மயிர்கள்?

மூலஸூத் தீவுக்காட்டுப் பக்கம்
மிரள் மிரள் விழித்துக் கொண்டு
இந்திய- பாகிஸ்தான் எல்லூப் புறத்தில்
"துலுக்கப்" பயறுடன்
சண்டை போடுவதாய்
எண்ணிக் கொண்டிருக்கும்
ஐவானின் மேல்
ஆத்திரங் கொள்வதா?
அனுதாபப்படுவதா?

இந்தியப் படை முகாமியிருந்து
சற்று தூரம் வரை மணம் பறப்பும்
நெய்யில்
நம்முர்க் கருவாடு பொரித்தால்
எப்படி இருக்கும்? 3

அடிக்குறிப்புகள்

1. மேசையில்லா வகுப்பறையும்
மீசையில்லா ஆஜூம் ஒன்று
என்று சச்சி சொன்னார் அன்று
ஆண்கள் குறைந்து கொண்டே போகும் போது
மீசையைப் பற்றிப் பேசி என்ன?
பாடசாலைகள் இல்லாத போது
வகுப்பறையைப் பற்றிப் பேச என்ன இருக்கிறது?
2. தாடியிலும்
மார்க்கல் தாடி, வெனின் தாடி, ட்ரொஸ்கி தாடி, காஸ்ரோ தாடி
-ஜூய் பல உள்;
என்னது முன்னது
உன்னது எதுவோ?
3. ஆகா! என்ன வாசனை?

எழும்புக்கூடுகளின் ஊர்வலம்

புவிகள் இலங்கை அரசுடன் என்கிறார்கள்
மற்றுக் குழுக்கள்
இந்திய அரசுடன் என்று சொல்கிறார்கள்

இரண்டு அரசும்
"பாசிச்" அரசுகள் என்று
வேறு கொஞ்சப் பேர்கள் சொல்கிறார்கள்.
நாங்கள் யாருடன் நிற்பது?

துப்பாக்கியால் பல் விளக்குவது எப்படி?
துப்பாக்கியால் துணி துவைப்பது எப்படி!
துப்பாக்கியால் சாப்பிடுவது எப்படி? என்று
ஏன் ஒருவரும் புத்தகம் எழுதவில்லை?

"நாங்கள் ஏன் கைக்குண்டு வீசினேம்?"
என்று "அவர்கள்"
அறிக்கை விடலாம். என்றால்
என்னுடைய கண் முன்பாக
என்னுடைய வெளிநாட்டுக்
கோவண்டத்தை எடுத்துச் சென்ற
சமாதானப் பகட வீரஜீப் பற்றி
நான் ஏன் அறிக்கை விட முடியாது?

இந்தப் பாழாய்ப் போன இலங்கையை
ஆசியாக் கண்டத்தின்
ஆண் குறி மாதிரித்
துரிதத்திக் கொண்டிருக்கும்
புண்ணிய பாரதத்தின் தலைப்பில்
வைத்தது யார்? யார்? யார்?

இந்தக் கேள்விகளுக்கு யாருக்கேனும்
பதில் தெரிந்தால்
இந்தியாவும் இலங்கையும் அல்லாத
மூன்றாவது ஒரு நாட்டில்
அவர்களைச் சந்திக்க
நான்
தயார்! தயார்!! தயார்!!!

எம் மண்ணில் கால்பரவாமஸ் காற்றில் தேரேறிப்
பறக்கும் உணர்வுகளை கவிதையாக்குவோர்
மத்தியில், எங்கள் தேசத்தில் அன்றை வாழ்வில்
ரற்பட்ட அவவங்களையும், அலங்கோல
அரசியலையும் தாள வயங்களை கடந்து வரலாறு
ஆக்குகின்றார்.

போ அப்பால்-
தலையிழுந்த சூரியனே
முகமற்ற நிலவே
ஒளி செத்த தேசமே
உயிர் தின்ற காலமே

போ அப்பால....

ஆயிரமாய்
உயிர் பிடிங்கி ஏறியும் நாட்டில்
மயிர் பிடிங்க ஒரு கவிஞர்
இன்னும் மிச்சம்

566, Parliament St
Toronto, Ont
Canada

566, பாரானுமன்ற வீதி
வெராரன்டோ
கண்டா